

Elvis, Muminmuggar och andra ting

Den passionerade samlaren

LENA MARANDER-EKLUND är biträdande professor i Nordisk folkloristik vid Åbo Akademi. Hon har tidigare forskat om bland annat folkmedicin, förlösningsberättelser och hemmafruars erfarenheter. För närvarande undersöker hon hur vi talar om och förhåller oss till väder.

JOHAN BERGMAN är masterstuderande i Nordisk folkloristik vid Åbo Akademi. Hans uppsatsarbete handlar om samlandet av muminmuggar.

Jag förvarar Muminmuggar på vinden i lådor. Jag har Muminmuggar i kärlskåpet. Jag har en öppen hylla med 60 krokar där det hänger muggar på paradplats i köket. Jag har Muminmuggar på stugan (IF 2015/027:230).

Citatet är ur ett svar på en frågelista som Johan Bergman sammanställde för sin masteruppsats i Nordisk folkloristik vid Åbo Akademi och som skickades ut av Kulturvetenskapliga arkivet Cultura. Frågelistan, som fokuserade på bruket och samlande av Muminmuggar, sammanställdes hösten 2015. Den var webbaserad och bestod av tre frågor som kunde besvaras anonymt. Frågelistan gav upphov till ett väldigt stort intresse. Den lokala dagstidningen *Åbo Underrättelser* skrev om undersökningen och artikeln, som också fanns tillgänglig på tidningens hemsida, delades 733 gånger (Granback 2015). Johan Bergman fick över 500 svar på sin frågelista, både från Finland och från Sverige och Norge. Muminmuggar var ett ämne som tydligt inspirerade många, främst kvinnor, att svara på enkäten. I citatet ovan har svararen, en kvinna i 40-årsåldern, Muminmuggar överallt: på vinden, i kärlskåpet, på sommarstugan och synliga och i användning i köket. Hon är, menar vi, ett exempel på en passionerad samlare.

I denna artikel kommer vi med utgångspunkt i tre exempel diskutera vad som kännetecknar ett passionerat samlande med fokus på ordinära och vanliga föremål. Vanlighet kan förstås som det enkla, vardagliga och det bekanta och som säger mycket om människans relation till omvärlden (Ehn & Löfgren 2012). Det är alltså inte fråga om samlande av konst, antikviteter eller något som är svårt eller alltför dyrt att införskaffa. Den passionerade samlaren ska här förstås som en typfigur med

Bilder av Elvis hemma hos "Peter". Foto: SLS/Janne Rentola.

stereotypa drag som sammanfattar och förenklar praktiken ifråga (jfr Strandén 2010:282 ff). De tre exempel som vi studerar är samlande av föremål knutna kring Elvis Presley, samlande av Muminmuggar och samlare och samlingar som presenteras i den brittiska tidskriften *The simple things* (2013–2015). Dessa exempel är väldigt olika och ska endast förstås som tre nedslag i temat. Analysen baseras på olika typer av material: en intervju med en man vars hem är fyllt med Elvis-föremål, frågelistsvar och webb-diskussioner i samband med nyhetsartiklar om samlande av Muminmuggar samt tidskriftsmaterial. Frågor som intresserar oss är hur människor berättar om sina samlingar och vad som kännetecknar samlandet. Artikeln är en första ansats i ämnet och ska inte ses som en uttömmande analys utan som en ingång i möjliga tolkningar.

ETT LIV MED ELVIS

Det första exemplet utgörs av en hängiven samlare av Elvis-memorialer. Peter, som är född i början av 1950-talet, tog kontakt med Svenska Litteratursällskapets arkiv eftersom han, förutom att svara på den frågelista om tavlor och prydnadsföremål som sändes ut år 1997, även önskade att få berätta om och visa upp sin samling Elvis-föremål. I fältdagboken skriver Carola Ekrem, som var den som genomförde en intervju med honom, att: "Hela lokalen var tapetserad med Elvis bilder, även toaletten. Överallt fanns rader av Elvis-skivor, filmer, mappar med urklipp om Elvis och Elvis böcker" (SLS 1951). I sitt frågelistsvar skriver Peter om hur han började samla på Elvis-föremål som ett förslag från sin bror. Han skriver om sin ungdom: "Mitt rum blev småningom en Elvis lya.

Där jag sökte min trygghet i mitt liv” (ibid). Här finns således ett rumsligt, nästan musealt inslag. Peter blev religiöst intresserad, något som han konstaterar att även Elvis blev.

Peter noterar att han flyttade in i sitt första egna hem samma år som Elvis dog, 1977. Också det att han är en samlare menar Peter är överensstämmande med Elvis eftersom han enligt Peter ”sparade på allt”. Jämförelsen med Elvis i detta fall kan sägas berättiga hans samlande. I intervjun framkommer hur Peter identifierar sig med Elvis eftersom hans liv bestått av liknande milstolpar som de i Elvis’ liv, såsom militärtjänstgöring, bröllop, sjukdom och religiös omvändelse: ”Allt påminner om honom. [...] Det [mitt liv] går i klang med hans hela tiden.”(SLS 1998:63). Det gör också att intresset för samlingen och samlandet kan ses som en förlängning

av jaget; som ett identitetsuttryck (Belk 2001:318–320). Det kan också tolkas som en form av engagemang som innebär att man är fångslad, hängiven, absorberad och inblandad.

Att vara engagerad, i detta fall i Elvis, innebär ett affektivt tillstånd som kan sägas utgöra en ingrediens i fandom. Fans är personer som investerar tid men också pengar på något specifikt som är av betydelse för dem. En fan och en nörd uppvisar liknande drag som i detta fall uppfattas som något positivt (speciellt när det gäller män) (Larsen & Rubernis 2012: 9–10). John Fiske använder begreppet semiotisk produktivitet och avser med det gränssnittet mellan skapade kulturella varor och fansens vardagsliv. Det handlar om symboliskt laddade föremål som är centrala i meningsskapandet för dem (Fiske 2001:37).

Bilder av Elvis hemma hos ”Peter”. Foto: SLS/Janne Rentola.

I intervjun talar Peter om samlarens principer gällande tillväxten av samlingen: "Jag är ständigt på jakt", "Varje resa så har jag bara ett i huvudet 'var hittar jag Elvis'". Han berättar vidare om hur han köpte memorabilier som ett sätt att öka samlingen:

Du har tre utgångspunkter – höra, tänka, tala. Man måste alltid höra noga på, man ska alltid tänka på vad man ska göra, hur man ska sköta det [samlandet] och [...] fråga, fråga, fråga. Man behöver inte vara blyg. Det är en samlares största idé att fråga på, "har ni, har ni". Och sen två saker som man måste komma ihåg – man ska aldrig fråga "vad kostar det" utan man ska fråga "vad har ni". Alltså det är en samlares principer (SLS 1998:63).

Peters Elvis-samling är således additiv och kännetecknas av tillväxt. Orsaker till samlande kan förklaras på många sätt. Enligt Russell Belk kan det sägas höra till människans natur, det vill säga ges en biologisk förklaring, eller så är det fråga om en ekonomisk investering, men också att det många gånger är glädjen att samla som är en orsak (Belk 2001). Jakob Löfgren menar i en artikel om fans och ekonomiskt utbyte att fans kan använda till och med ganska stora summor pengar på att köpa attiraljer eller memorabilier (Löfgren 2015:9). Den ekonomiska aspekten i fandom kan ses som ett slags affektiv ekonomi, det vill säga hur konsumentens val av produkter baseras på emotionella incitament (jfr Jenkins 2006:62).

Andra orsaker till samlande är att det är något som går över styr och är maniskt eller att det är fråga om en räddningsprocess av något som annars försvinner (Belk 2001). I Peters fall är ingen av orsakerna helt entydig utan det är mera fråga om identifikation, som ett sätt att via föremål uttrycka identitet, och på så sätt göra världen till sin (jfr Miller 2010). I frågelist-

svaret framkommer också att samlandet i hans fall inte är speciellt socialt. Tidigare tillhörde han fanklubbar medan han nu är "ensam med min samling. Förutom min Fru och Hunden" (SLS 1951). Peter berättar också att han katalogiserar sin samling, något han hade möjlighet att göra då han blev pensionär: "det sista halvåret har jag riktigt hållit på och gått igenom allt och bokfört allt" (SLS 1951). Att samlingen katalogiseras och ordnas ger samlandet en legitimitet eftersom den då vetenskapliggörs.

Tydligt är att Peter har en passionerad relation till sin Elvis-samling och att han känner mening i, glädje för och trygghet med den. Inte undra på att lokalbefolkningen kallar honom för traktens Elvis. Att han har en passionerad relation till och identifierar sig med en amerikansk 1950-tals stjärna är naturligtvis inte utan betydelse. Peter växte upp då Elvis var på toppen av sin karriär. Elvis sågs som The King of Rock'n'roll, en bild som var både lockande och i vissa fall hotfull och ansågs förkroppsliga den amerikanska drömmen (Klinkmann 1998:7). I många sammanhang, bland annat politiska sådana, framställs 1950-talet ofta som ett nostalgiskt mål, en längtan till en föreställd lycklig dåtid ofta med paralleller till USA (jfr Koskinen-Koivisto & Marander-Eklund 2014).

MUMINMUGGAR

Intresset för Muminrelaterade produkter, främst muggar, är stort i Finland och i de övriga nordiska länderna. Muminmuggen, som är baserad på en mugg av Kaj Franck från 1950-talet, designades av Tove Slotte på porslinsfabriken Arabia i slutet av 1980-talet. Muminmuggarna

Muminmuggar. Foto: Mia Eklund.

kom till försäljning år 1990 och blev en stor framgång (Kiviniemi 2015). Tidsmässigt sammanfaller detta med lanseringen av den finländsk-japanska animerade tv-serien *Berättelser från Mumin-dalen* som introducerades 1990–1991 och som blev väldigt populär (Mäkelä 2014). Muminfigurerna på muggarna är desamma som i den animerade tv-serien. På Facebook finns många grupper där man kan köpa och sälja Muminprodukter. Den största gruppen i Finland för ändamålet har över 14 000 medlemmar (Mumin på FB).

På Huuto.net, som är en finländsk köp- och försäljningssajt, fanns vintern 2016 en nästan komplett samling, 71 stycken Muminmuggar, till försäljning. Det var en privatperson som önskade sälja sin sam-

ling för 13 500 euro. Detta ledde till en notis i kvällspressen, där samlingen presenterades som varje samlares dröm. I artikeln får vi veta vilka muggar det är fråga om och vilka som har tillverkningsdekalen kvar, vilket aviserar att de är oanvända och därmed ökar dess värde. Att samlingen är så dyrbar beror enligt försäljaren på att det är fråga om numrerade muggar som tillverkats i en begränsad skala. En sådan är Fazer-muggen som tillverkades endast i 400 exemplar, en annan är Muminrollet drömmar som tillverkades i 2 005 exemplar. I kvällstidningens kommentarsfält kan man notera olika åsikter om samlingen och dess värde. En person skriver att samlingen ska ses som en ekonomisk investering eftersom värdet av samlingen kan fördubblas på 10 år. Andra

som kommenterat intar en mera oförstående position, att ingen i sina sinnens fulla bruk kan förstå varför de kostar så mycket, och att det till syvende och sist handlar om muggar, inget annat (Kiviniemi 2016). En ny sökning hösten 2016 på Huuto.net visar att det nu fanns möjlighet att ange bud på en numrerad Fazer-mugg där utgångspriset var 10 000 euro. I november 2016 är priset nere i 8 500 euro. Även här finns kommentarer som uttrycker tvivel om ifall försäljaren är seriös (Huuto.net 2016). Tydligt är att Muminmuggar är ett samlarföremål med starka kopplingar till ekonomiska värden, men också att de väcker starka känslor.

I frågelistmaterialet kan man ta del av berättelser av dem som svarat om hur de börjat samla på Muminmuggar. I analysen av de svar där svararen angett att de har 100 muggar eller fler kan man se att samlandet ofta inleds av en tillfällighet. Detta gäller både personer bosatta i Sverige och i Finland. Många gånger är det fråga om att de fått muggen i present, till jul eller födelsedag.

Jag började samla förra året när jag fick en mugg i födelsedagspresent. Jag utökar samlingen genom att köpa muggar på Tradera samt i grupper på Facebook men även med hjälp av blocket. Sedan köper jag nyproducerade muggar i affärer och på nätet (IF 2015/027:3).

Att de får den första muggen leder till att de själva fortsätter samlandet. Många nämner också att de anser att muggarna är fina:

Började köpa muggarna på 90-talet när dom första gavs ut och började säljas. Tyckte dom var så fina. Har köpt nya hela tiden men slutade när den med glasögon[förekom endast i vissa muggar] inuti kom ut. Tyckte det blev spekulation istället för ett genuint intresse att äga muggarna. Har aldrig behållit några etiketter

på dom. Dom står i mitt köksskåp (IF 2015/027:18).

I citatet framkommer också varför personen ifråga slutat samla på muggarna, att köpandet blev viktigare än ägandet av dem. Andra orsaker till att börja samla är att det för svenskar blir en kontakt med Finland, för svenskspråkiga finländare en koppling till Svenskfinland, men också en koppling till Tove Janssons författarskap eller ett besök i Mumindalen i Nådendal. Så här skriver en kvinna som är bosatt i Sverige men som ursprungligen är från Finland:

Började på allvar samla för ca 7–8 år sedan, min äldsta dotter hade då fått Muminmuggar i gåva av mig vid flera tillfällen och till sist ”trillade” jag också dit. Jag har växt upp med Mumin (i Finland), vill gärna ge mina barn något Finlandssvenskt att få med sig (IF 2015/027:25).

Muminkaraktererna ses ofta som en metafor för det svenskspråkiga Finland. Att växa upp med Mumin innebär att personen kan ha tagit del av Tove Janssons Mumieböcker, men också ha följt med den animerade tv-serien. I tv-serien frigörs Muminkaraktererna från sina berättelser och får ett nytt liv i annan kontext än den i Janssons författarskap (Klinkmann 2011: 281).

I frågelistsvaren relateras också till den ekonomiska aspekten av att samla på Muminmuggar:

Jag började samla på Muminmuggar redan 2010 men det var inte så aktivt då utan jag köpte endast några och tyckte i allmänhet att vissa Muminmuggar var rätt dyra. Det var först 2012 jag aktivt började samla på dem och då tyckte jag inte att 30 euro var så dyrt för en mugg när jag såg hur snabbt de sen stiger i värde då de inte går att fås i affären något mera (IF 2015/027:28).

Trots att det på köp- och försäljningssajter framkommer att människor är beredda att betala relativt mycket för muggarna blir det också uppenbart att alla inte är inställda på att köpa dyra muggar på nät-auktion:

Redan ganska tidigt i mitt samlande beslutade jag mig för att inte ropa in dyra muggar på nät-auktion, utan köpa de nya som kommer, och på så sätt känna att jag kan använda mina muggar och inte behöva tänka att den och den muggen kostat så och så många euro. Jag köper också ofta när jag ser, jag kan liksom inte hålla mig. Jag kan inte sluta. Jag blir glad när jag ser en ny mugg i affären. Och glad av att äga den och ha den hemma. De är ju så vackra! Jag gillar färg och form (IF 2015/027:230).

Samma informant ifrågasätter behovet av att ha så många Muminmuggar. Hon berättar att hennes man brukar fråga om en vettig människa behöver så många muggar. Detta avfärdar hon genom att replikera: ”Och jag brukar säga att troligen inte, men att frun nog behöver. Och med en uttalad passion för någonting är det ju också lätt för mannen att göra frun glad” (ibid.). Hon identifierar sig själv alltså som en passionerad samlare.

Många av de som svarat på frågelistan är relativt unga personer, födda på 1980- och 1990-talen. De var barn när den animerade tv-serien visades i tv både i Sverige och i Finland. Dessa unga konsumenter har antagligen en affektiv, nostalgisk relation till Mumin som materialiseras i Muminföremål, främst muggarna (jfr Lepistö 2015:29). En svensk kvinna född 1990 pekar på relationen mellan hennes nuvarande samlande och närvaron av Mumin i hennes barndom: ”Jag har alltid varit lite fascinerad utav dessa muggar sen barnsben då Mumin saker överlag har varit en del utav uppväxten” (337). På så sätt kan fascinationen för Mumin och

Muminmuggar tolkas som en nostalgisk tillbakablick till den egna barndomen, vilket kan vara en förklararing till passionen för att samla på och äga Muminmuggar.

MÄN OCH KVINNOR SOM SAMLAR

I den brittiska tidningen *The simple things* årgångar 2013–2015 finns en artikelserie om samlande, en serie som återkommer i nästan varje nummer. På *The simple things* hemsida framkommer att tidningen bland annat hyllar det långsamma livet, att njuta av det man har, att umgås med familj och vänner och odla sina egna grönsaker – att fokusera på små saker som i längden gör skillnad (*The simple things* 2016). Alla samlare presenteras på ett likartat sätt, med en bild av samlaren tillsammans med föremålen, separata bilder av vissa utvalda föremål samt en artikel där samlandet diskuteras. En estetik med nostalgiska förtecken präglar artiklarna. De handlar om samlare som samlar på något de har en passion för: allt från politiska affischer, tegelstenar, rostiga hinkar och kapsyler till hawaii-skjortor, fröpåsar, pizzaförpackningar och äldre juldekorationer. De som samlade på föremålen ovan var alla män. De kvinnliga samlarnas samlingar består av skrivmaskinsband, puderdosor, apelsin omslag, hattar, handdukar, föremål som flutit iland, retrotyger, snöglober och skivor med flickband från 1960-talet. Med utgångspunkt i hur samlande presenteras i just denna tidning framkommer att män och kvinnor samlar på olika föremål.

Russell Belk och Melanie Wallendorf resonerar kring samlande som en beköad aktivitet. Deras, i dagens läge kanske aningen föräldrade, analys visar att kvinnor samlar på dekorativa föremål och före-

mål som har med hemmet att göra, medan män samlar på föremål som har med teknik eller hobbyer att göra (Belk & Wallendorf 1996:242). Det sätt som tidningen *The simple things* valt att presentera samlarna och samlingarna på bekräftar samlandet som en beköad aktivitet.

I artikeln där en yngre kvinna presenterar sin samling av sextiotalsflickband framställs samlingen som en motpol till dagens digitala musik. Kvinnan berättar hur tillfredsställelse hon tycker att det är att ta på skivorna – de fysiska föremålen – och att plocka fram dem, putsa dem, spela upp dem och förklara för omvärlden hur betydelsefulla de är och hur mycket hon älskar dem. Även ljudet är enligt den intervjuade varmare menar hon, i motsats till den digitala musiken som hon menar låter tekniskt (TST 2014:29). En man som samlar på speciella tegelstenar förklarar sitt samlande genom den historia en tegelsten berättar, men han påpekar också att det för honom handlar om glädjen i att införskaffa och äga dem (TST 2013:10). Hemmet hos en äldre man, som samlar på juldekorationer i vintage-stil, presenteras som ett levande museum. Juldekorationerna, som är från den viktorianska tiden fram till 1930–1950-talen, finns i hemmets alla rum. Samlandet är enligt honom en motreaktion mot en asketisk uppväxt under efterkrigstiden. Han ser på julen som en tid då vänlighet, en vilja att hjälpa och optimism råder (TST 2013:18).

De samlingar som presenteras kunde i vissa fall sägas vara kuriosa eller kitsch. Frågan om föremålens estetiska dimensioner, som ett uttryck för dålig eller god smak, diskuteras ändå inte i artiklarna (jfr Kulka 1996). I dem presenteras samlare som har en speciell relation till föremålen. Det är alltså inte fråga om vilka vardag-

liga föremål som helst utan föremål som blickar bakåt, men som framförallt säger något om personen ifråga. Samlande av så kallade retroföremål kännetecknas av nostalgi. På så sätt kan man säga att materialiteten, med utvalda föremål från en förgången tid, är ett uttryck av nostalgi som kan tolkas som en kulturell praktik som visar människans relation till förändring och modernitet (jfr Cashman 2006).

DEN PASSIONERADE SAMLAREN

I denna artikel har vi presenterat tre olika exempel på ett passionerat samlande där man samlat på relativt vardagliga föremål. Samlande definieras enligt Russell W. Belk som en process då personen aktivt, selektivt och passionerat införskaffar föremål som är tagna ur bruk. Samlingarna består av icke-identiska ting eller upplevelser. Samlandet är passionerat samt identitets- och meningsskapande för samlaren (Belk 2001:67–321).

Passion är ett ord som sammankopplas med betydelser såsom lidande, intresse och begär. Enligt psykologen Robert J. Vallerand innebär ett passionerat beteende en förkärlek för en viss aktivitet, något vi satsar både tid och energi på. Denna aktivitet ska tillfredsställa ett behov av självständighet, kompetens och förmåga att relatera till vår omgivning. Enligt Vallerand kan ett passionerat beteende tolkas på två sätt. Harmonisk passion innebär att fritt kunna välja en aktivitet som bejaktar ens identitet, vilket leder till att människor väljer att engagera sig i den aktivitet de älskar. Detta leder enligt Vallerand till anpassat beteende. Den andra tolkningen innebär en ofrivillighet, en besatthet som i sin tur leder till ett mer okontrollerat behov av engagemang. En pas-

sionerad aktivitet kan vara ett sätt att göra livet meningsfullt (Vallerand 2007:1–10).

Vi menar, i likhet med Tove Fjell i detta nummer, att gränserna mellan det harmoniska och det besatta samlandet är flytande. Att samla på Elvis-föremål kan i vissa fall tolkas som en besatthet, som en icke-normalitet men då är det vi andra som sätter ramar för vad som uppfattas som normalt. Att betala stora summor pengar för en visserligen unik Muminmugg, som trots allt ändå bara är en mugg, kan också uppfattas som ett uttryck för besatthet. Att samla på apelsinomslag, snöglober eller rostiga plåthinkar kan tolkas som passionerat, nostalgiskt och meningsskapande eller som aningen skamligt.

Daniel Miller uttrycker i sin bok *Stuff* (2010:10ff) att föremål inte ska ses som symboler för något, utan är något som skapar oss människor. Han menar också att vi kan nå ett perspektiv då objekt och subjekt flyter samman och vi kan studera konsekvenserna av det. Framför allt önskar han att vi bör beakta den betydelse föremål eller *stuff* har i våra liv. Enligt Jean Baudrillard är samlarpassionen diffus men samtidigt normgivande. Föremålen representerar något grundläggande gällande personens subjektivitet, men är också en mental värld som samlaren har herravälde över. Att äga föremålen innebär således en kontroll över dem (Baudrillard 1994:7). Den passionerade samlaren bejakar möjligheten till denna kontroll.

REFERENSER

Baudrillard, Jean, 1994. "The system of collecting", i Elsner, John & Cardinal, Roger (eds.), *The Cultures of Collecting*. Cambridge: Harvard UP.

Belk, Russell W., 2001. *Collecting in a Consumer Society*. London: Routledge.

Belk, Russell W. & Wallendorf, Melaine, 1996. "Of mice and men: Gender identity in collecting", i Pearce, Susan M. (ed.), *Interpreting Objects and Collection*. London & New York: Routledge.

Cashman, Ray, 2006. "Critical nostalgia and material culture in Northern Ireland", i *Journal of American folklore* 119 (472), s. 137–160.

Ehn, Billy & Löfgren, Orvar, 2012. *Kulturanalytiska verktyg*. Malmö: Gleerups.

Fiske, John, 2001. "The cultural economy of fandom", i Lewis, Lisa A (ed.), *The Adoring Audience. Fan Culture and Popular Media*. London: Routledge.

Granback, Linda, 2015. "Muminmuggen blir akademisk", i *Åbo Underrättelser* 15.11.2015.

Huuto.net 2016. <http://www.huuto.net/hakutulos/status/C/words/fazer+muumimuki> (hämtat och läst den 22.11.2016).

Jenkins, Henry, 2006. *Fans, Bloggers and Gamers – Exploring Participatory Culture*. New York: New York University Press.

Kiviniemi, Annabella, 2016. "Netissä tarjolla Muumikeräilijän unelma – hinta 13 500 €", i *Iltalehti* 2016. http://www.iltalehti.fi/asuminen/2016021721133270_an.shtml 17.2.2016 (hämtat och läst den 18.2.2016).

Klinkmann, Sven-Erik, 2011. *I fänrikarnas, marshallarnas och dixietigrarnas land: En resa genom det svenska i Finland*. Helsingfors: Svenska litteratursällskapet i Finland.

Klinkmann, Sven-Erik, 1998. *Elvis Presley: Den karnevalistiske kungen*. Åbo: Åbo Akademi.

Koskinen-Koivisto, Eerika & Marander-Eklund, Lena, 2014. "Den rödvitprickiga klänningen – bruket av berättelsen om 1950-talet i en politisk familjekampanj", i Ek-Nilsson, Katarina & Meurling, Birgitta (red.), *Talande ting: Berättelser och materialitet*. Uppsala: Institutet för språk och folkminnen.

Kulka, Tomáš, 1997. *Kitsch and Art*. University Park: Pennsylvania State University Press.

Larsen, Katherine & Zubernis, Lynn, 2012. "Introduction", i Larsen, Katherine & Zubernis, Lynn (eds.), *Fan Culture: Theory/Practice*. Newcastle upon Tyne: Cambridge scholars publishing, 1–14.

Lepistö, Onerva, 2015. *Nettintiivistä Muumilaakossa: Tutkimus muumeista suomalaisissa verkko-kulttuureissa vastakulttuurisina esityksinä*. Turku: Turun Yliopisto.

Löfgren, Jakob, 2015. "Thank you so much for

- keeping all of us in the Emporium gainfully employed – the relationship between fan and merchant in the Wincanton Hogswatch celebration”, i *Fafnir – Nordic Journal of Science Fiction and Fantasy Research* 3/2015, <http://journal.finfar.org/fafnir-32015/>.
- Miller, Daniel, 2010. *Stuff*. Cambridge: Polity Press.
- Mumin på FB. Osta/myy/vaihda Muumituotteita [Köp/sälj/byt Muminprodukter]. <https://www.facebook.com/groups/109886209113237/?fref=ts> (hämtat och läst den 18.2. 2016). <http://muumimuki.fi/> (hämtat och läst den 11.11. 2016).
- Mäkelä, Heidi, 2014. *Muumit ja suuri tunnetulva: Muumilaakson tarinoissa esiintyviä tunteiden juonirakenteita sekä leikki-ikäisten lasten tunteita käsitteleviä teemoja*. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.
- Strandén, Sofie, 2010. *”I eld, i blod, i frost, i svält”*: *Möten med veteraner, lottor och sjuksköterskors berättande om krig*. Åbo: Åbo Akademi.
- The simple things*, 2016 <http://www.thesimplethings.com/about/> (hämtat och läst den 15.11. 2016).
- TST [*The simple things*] 10, 18, 2013; 29 2014.
- Pearce, Susan, 2012. “The urge to collect”, i Pearce, Susan (ed.), *Interpreting Objects and Collections*. London: Routledge.
- Vallerand, Robert J., 2008. “On the psychology of passion: In search of what makes people’s lives most worth living”, i *Canadian Psychology* 2008, vol. 49, 1–13.
- Arkiv*
- Helsingfors, Svenska litteratursällskapet i Finland, SLS arkiv.
- SLS 1951 Mina prydnadsföremål.
- SLS 1998: 63 Intervju med ”Peter”.
- Åbo, Åbo Akademi, Cultura, Kulturvetenskapliga arkivet, Folkloristiska samlingarna.
- IF 2015/027:1-515 Muminmuggar.
- SUMMARY**
- Elvis, Moomin Mugs and Other Things*
The Passionate Collector
(Elvis, Muminmuggar och andra ting
Den passionerade samlaren)
- In his definition of collecting, Russell W. Belk includes an element of passion. In this article, we try to examine how the passion in relation to collecting is to be understood. According to Robert J. Vallerand a passionate behavior originates from an autonomous activity of identity. This leads people to engage in an enjoyable activity, and results in a longing to feel connected or related to above-mentioned activity.
- Our analysis consists of three cases. Firstly, we look at an interview with a person who collects Elvis-memorabilia. Secondly, we analyze a questionnaire about collecting Moomin mugs and thirdly we examine presentations of collectors and collections in the magazine *The Simple Things* (2013–2015). Although the analyzed cases are rather diverse, they show the meaning stuff has in people’s lives as a way of making life worth living.
- Keywords: collecting, collectors, passion, meaning-making, identity, nostalgia, Moomin, Elvis, memorabilia, stuff.*
- Lena Marander-Eklund is adjunct professor in Nordic folkloristics at Åbo Akademi University, Åbo, Finland.*
- Johan Bergman is masterstudent in folkloristics at Åbo Akademi University, Åbo, Finland.*